

Tên mọi chỉ huy lại hươi dao chém và Văn Bình lại tránh, Hân trông chàng sợ đòn, hân không thể biết được rằng chàng đang dụ hân thi thử hết tài năng. Hân dè dũi :

— Đờ hên !

Văn Bình cười nhạt liệng cây dao sáng loáng như nước xuống sông. Không cần đợi chàng thách thức, tên mọi đã a lại, định ninh chàng phải trả sự khinh địch bằng giá rất đắt. Hân tiến chân trái một bộ, quét lưỡi dao từ sau ra trước, nhằm chặt phứt bả vai chàng theo một biến thể của chiêu «đảo bạt thủy liên». Văn Bình đứng yên, vung bàn tay thật nhẹ nhàng. Ngón tay chàng thọc trúng khoảng giữa của lưỡi dao, gần đầu nhọn. Lưỡi dao vọt khỏi tay tên mọi bay ra xa như vừa bị trận cuồng phong cuốn thổi. Đỡ dao cách này là một bí quyết kỳ ảo của Thần điệp đao pháp, trong số huấn luyện viên đao thương của Quốc tế Tinh bảo Sở chỉ có vài võ sư học nổi. Vì ngón tay phải canh thật đúng, nếu không bị chạm vào lưỡi bén hoặc đầu nhọn sẽ bị trọng thương.

Văn Bình giải quyết cuộc quần thảo bằng một ngón đơn phi êm ái. Tên mọi chỉ huy năm mọp luôn trên đồng đá nhọn hoắt, không sao nhóm dậy được nữa.

NGƯỜI ĐẸP QUI-TÔ

Chàng quay sang bên phải để tìm cô gái mặc đồ sấn tây-phương.

Nhưng nàng đã từ sau lưng chạy tới, ôm chầm lấy chàng. Chàng đã nghĩ lầm khi rời Mê tây cơ xuống Nam-Mỹ đồng khô cỏ cháy, núi non trùng điệp này sẽ khó thể tao ngộ giai nhân núi lửa nữa. Trong tri chàng vùng biển giới Mê-tây-cơ là thiên đường tình yêu, chứ không là sa mạc cằn cỗi toàn mọi ăn thịt người như vùng biển giới Colombi...

Té ra chàng lang thang đến đâu là bà tiên tình yêu thương cảm sai phái giai nhân đến đó...

Chàng cảm thấy tâm thần lâng lâng, tin rằng người đẹp ôm cứng chàng để hôn. Đối với phụ nữ tây-phương thì hôn đàn ông lạ nhiều khi là một cách biết ơn chân thành, vì dầu sao chàng cũng đã cứu mạng sống cho nàng. Nhưng cũng có thể nàng bị tiếng sét ái tình đá h ngang tai, nàng gặp chàng và yêu chàng ngay, như thể có hẹn từ kiếp trước.

Văn Bình nhắm mắt chờ làn da mát rợi cọ sát. Song, hỡi ôi, chàng đã võ mộng. Cô gái chỉ đi ôm chứ chưa vòng tay quanh lưng chàng. Dường như một mãnh lực bí mật nào đó bắt nàng ngưng lại chờ đợi...

Chàng đành mở mắt ra. Cô gái mặc đồ sấn hỏi cha, g :

— Ông định đến căn cứ 4Q ?

Văn Bình gật đầu. Có lẽ 4Q là cái tên tiền định. Vì khi người ta bôi bài để tìm hiệu tương lai thì bài ai trong 11 con bài rút từ bộ bài 32 lá nếu có đủ 4 con dâm, nghĩa là 4 Queens, viết tắt 4Q, thì đương sự luôn luôn có số đào hoa (1).

Mời hôm qua còn ở Mê-tây-cơ chàng đã vô được một hơi 4 con dâm trốn ẹo. Chàng không tin ; giờ đây chàng mới hiểu được là « nhất âm nhất trắc giai do tiền định ». Bằng chứng là ở nơi khi họ cô gái này chàng đã gặp giai nhân.

Thấy chàng gật đầu, nàng cười sung sướng :

— Thế hả? May cho em quá. Em cũng đang tìm đường đến Căn cứ 4Q. Mấy con dộng đất lên tiếp đã làm đường xá kẹt cứng. Ông đến 4Q có công việc gì ạ ?

À ra nàng định làm điều tra viên ! Chàng nhún vai, giọng tỉnh khô :

— Ồ, đến thăm một người bạn.

Văn Bình cố tình trả lời lửng lơ để cô gái tò mò không thể tò mò thêm nữa. Nhưng ngược lại,

(2) — Gợi chứng, nếu trong số 11 con bài xếp theo hình cánh quạt này chẳng may có 4 con mang số 9 thì chắc chắn 80 phần trăm là một cuộc chấp lý tình ái nào, ông sắp sửa xảy ra. Có thể đến đến chia tay vĩnh viễn.

nàng đã hỏi thẳng không chút úp mở :

— Ông có thể cho em biết người bạn của ông trong Căn Cứ 4Q là ai không ?

Văn Bình nhìn thẳng giữa mắt nàng. Nàng khó thể là con gái nhà lành, lạc đường trên xa lộ biên giới rồi sa vào cạm bẫy của bọn mọi da đỏ tàn bạo. Nàng có tâm thần mảnh mai, yếu đuối thất dấy, nhưng theo kinh nghiệm, chàng đã gặp cả chục, cả trăm cô gái cũng mảnh mai, yếu đuối như nàng mà giới nậu đạo cận chiến, biết tác xạ chính xác, và là nhân viên nguy hiểm của địch... Nàng chính là nhân viên của địch cũng nên.

Đã thế « dĩ độc trị độc », Văn Bình sẽ nói toạc cho nàng biết nhiệm vụ của chàng. Chàng được phái đến Căn cứ 4Q để gặp một người quan trọng, tên là Doa-Rê. An-be Doa-rê. Chàng bèn nắm tay cô gái, cười mỉm :

— Bạn tôi là ông Anbe Doarê.

Cô gái bỗng reo như đứa trẻ :

— Ông nói sao ? Bạn ông là Anbe DoaRê hả ?

Văn Bình lại gật đầu. Tuy nhiên, chàng lùi lại một bước, gán cốt chùn dãn, chuẩn bị đối phó trong trường hợp cô gái rút súng hoặc phóng atêmi. Chàng không định giết cô gái mà chỉ tìm cách chặn đòn và đoạt khi giới.

Nhưng trên thục lễ Văn Bình đã thận trọng nói cách hoàn toàn vô ích. Cô gái bước tới trong khi chàng lái, song hai cánh tay nàng không luồn vào túi lấy khi giới mà là giăng ra, giăng rộng ra, và ôm ngang bụng chàng.

Giọng nói của nàng trở nên vui tươi và nhi nhảnh thêm lên :

— Trời ơi em cũng đến căn cứ 4 Q tìm Anbe Doaré.

Doaré, cái tên bề ngoài có vẻ hiền lành lại là đầu mối của một công tác quan hệ mà Văn Bình có hờn phẫn làm tròn... Chàng đang băn khoăn, chưa định xử trí ra sao thì cô gái mặc đồ sẵn đã thật sự dính vào người chàng, và chao ôi, nàng ghé đôi môi thơm tho vào miệng chàng, hôn một cách ác liệt.

Sự nhớ đến nhiệm vụ. Văn Bình vội nhả nàng ra :

— Có, cô là ai ?

Thiếu nữ đeo cứng lấy bả vai chàng :

— Em ấy à ? Em là Doaré..

Văn Bình bàng hoàng như bị ai đánh nhằm mắt-huyệt. Con người lạ lùng chàng sẽ gặp được gọi là Dou-ré. Cô gái đang ôm hôn chàng, và nói là đến căn cứ để gặp Doaré cũng mang tên Doaré. Doaré là ai ? Doaré là đức rựa hay giống cái ? Chàng

đang mê hay tỉnh ?

Chàng lắc đầu nhiều cái thật mạnh để xua đuổi những ý nghĩ rối mù.

Và trong một loang đồng hồ, Văn Bình bỗng nhớ đến một thị trấn biển giới, được mệnh danh là thị trấn Doaré. Mọi chuyện lạ lùng bắt đầu từ khi chàng đặt chân xuống thị trấn này.

Một thị trấn ái tình dọc biên giới Mê-tây-côl..

Và tại thị trấn ái tình Doaré này, người ta đã yêu cầu chàng vượt biên giới Cólombi để tìm kiếm Doaré..

